

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் •

••Saturday•, 11 •June•, 2011 20:29• - •Last Updated•

••Saturday•, 11 •June•, 2011 20:47•

மிக நல்ல படங்களாக, தமிழ் சினிமாவில் மாற்றங்களாகக் கொண்டுவந்த படங்களாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பட்டியலில் பல படங்களை நான் பார்த்ததில்லை. பழ்சிலிருந்து சிலவும், புதியனவற்றில் பலவும் நான் பார்த்ததில்லை. அந்த நாள்தான் பார்த்திருக்கிறேன். அது ஒரு புதுமையான சோதனை முயற்சி என்றே எடுக்கப்பட்ட படம். அது சம்பிரதாயமான பாட்டு நடனம் போன்ற மசாலாக்களையும், நீண்ட கனல்க்கும், அல்லது கத்திப் புலம்பிக் கண்ணீர் மல்கும் வசனங்களையும் தவிர்த்த ஒரு படம். கதை ஒரு துப்பறியும் கதை என்று ஞாபகம். அது சோதனை என்று பச்சைப்பட வாய்ப்பளிக்கும், இயக்குனருக்கு ஒரு வரி பெருமையாகப் பச்சை வாய்ப்பளித்த படம் என்பதற்குமேல் அது தமிழ் சினிமாவில் எதையும் சாதிக்கவில்லை. தமிழ் சமூகம் சாதிக்க விடவில்லை. மசாலாக்கள் தான் வீரத்தீரவசனங்கள் தான் வண்ணம் என்று சந்தைத் தீர்ப்பைத் தந்தது. அது ஒரு நீர்க்குமிழியாக தோன்றி அடுத்த கஷணம் மறைந்துவிட்டது. ஒரு சின்ன ஓடையாகக் கட்டி அது தன்னையே ஸ்தாபித்துக்கொள்ளவில்லை.

அததைத் தொடர்ந்து பல படங்கள் வந்து ஒரு சிறிய சந்தையையாவது தோற்றுவித்திருந்தால் அது பெரிய விஷயம் தான். எடுக்கும் படங்கள் எல்லாம் சந்திரலகோவாக வற்றிப் பெற வண்ணமும் மற்ற தெல்லாம் கையைச் சுட்டுக்கொள்ளும் விவகாரம் என்ற பாடத்தையே எல்லோரும் படித்தால், நமக்கு அவ்வப்போது வந்த உடனடியேடப்பாக்குள் மறைந்து விட்ட நீர்க்குமிழிகளையே தான் பார்க்க இயலும் அப்படித்தான் இன்று வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த நாள்தான் வீணை பால சந்திரினை படமா? அப்படித்தான் நினைவு. சரி பார்த்துக்கொள்ள என்னிடம் இப்போது ஏதும் இல்லை. இதனை அடுத்து அவர் பொம்மை என்று ஒரு படம் எடுத்ததாக அல்லது முயற்சித்ததாக படித்த நினைவு. அந்தப் படத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்று ஒரு பொம்மை கட்டி எங்கோ ஜப்பானிலிருந்தோ எங்கிருந்தோ எடுக்கப்பட்ட வரலாறு ததாகவும் படித்திருக்கிறேன். அந்த நாள்தான் பச்சைப்பட அளவு கட்டி அது முக்கியத் தவறு பெறவில்லை.

2 / 5

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Saturday•, 11 •June•, 2011 20:29• - •Last Updated•

••Saturday•, 11 •June•, 2011 20:47•

பற நிய எழுதிய கட டுரையின் பின் குறிப்பாக 1974-75-ல் எழுதிய குறிப்பு ஒன்றை திரை உலகில் (காவ்யா பிரசுரம் - 2003) என்னும் என் சினிமா பற்றிய புத்தகத்திலிருந்து எடுத்துத் தரலாம் என்று நின்கைக்கிறேன்.

“திக் கற்ற பார்வதி”யில் லக்ஷ்மியின் நடிப்பு வகைவாக சிலாகிக்கப் பட்டிருந்தது. தமிழ்த் திரைப்படச் சகதியில் சிக்கிப் பாழாகும் நல்ல திறனை உடைய நல்ல நடிகை அவர் என்பது என் அபிப்பிராயம். நான் பார்த்த ஓரே படம் ஜீ வனாம் சம். இருப்பினும் “திக் கற்ற பார்வதி” அவர் நடிப்பு விளக்கம் எனக்கு உடன் பாடான ஒன்றல்ல. பின் ஏன் நிறைய பாராட்டு பற்றி அது அவர் நடிப்பு? நம் நடிகர் திலகங்களின், நகஷத் திரங்களின் அங்க சேஷ்டைகளைப் பார்த்துப் பார்த்து வறுத்துப்போன மனத்திற்கு லக்ஷ்மியின் அடங்கிய, கரல் எழுப்பாத நடிப்பு கவர்ச்சிகரமாகத் தோன்றியது தான். இது புரிகிறது. ஆனால் நடிப்பு என்பது ஒரு பாத் திரத்தின் பொதுத் தன்மைகளையும், தனிப்பட்ட குணச் சித்திரத்தையும் பற்றும் வலிப்பாடு பற்றி அபிப்பிராய பதேங்கள் இருக்கலாம் ஆனால் பொதுத் தன்மைகள் எந்த நடிகரும் கற்றுத் தெரியவண்பிய தொழில் திறன். அது லக்ஷ்மியின் பார்வதியில் இல்லை.

லக்ஷ்மி ஏற்று நடித்திருந்த பாத் திரம் ஒரு ஏழை கௌண்டர் குல ஏழை விவசாய குடும்பப் பெண்ணினதாகும்.

பொதுவாகவே தமிழர்களின் பச்சேச்சும் நடையும் உரத்த தன்மையின் அதிகம் பதித்திராத ஏழைகளிடம் இது இன்னமும் அதிகம் ஒரு ஏழை கௌண்டர் ஜாதி விவசாயப் பெண்ணின் பச்சேச்சு நடபாவனகைகளில் அடங்கிய குணம் (restrained-ஆக) இராது. தவேகைக்கு மீறிய உரத்த அளவில் பச்சேச்சும் நடபாவனகைகளும் இருக்கும். (gesticulations will be loud and demonstrative).

லக்ஷ்மியின் நடிப்பில் ஒரு மத்தியதர பிராமண குடும்பத்தின் பதித்த பெண்ணைத் தான் காணமுடிந்தது. ராஜாஜியின் பார்வதி அப்படிப்பட்ட பெண்ணாக இருந்திருந்தால் லக்ஷ்மியின் நடிப்பு சிலாகிக்கத் தகுந்ததே.” (திரை உலகில் - பக்கம் 31-32)

மற்றபடி, அந்த நான் பட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னதெல்லாம் திக் கற்ற பார்வதிக்கும் பொருந்தும். திரும்பச் சொல்லவண்பியதில்லை. இது எல்லா “வித்தியாசமான,” யதார்த்தமான,” “சோதனை பரிவமான,” “நல்ல” என்றெல்லாம் அடமைபொழிகள் கொடுக்கப்பட்டு சிறப்பிக்கப்படும் அத்தனை படங்களும் பொருந்தும். அவை வற்று நீர்க்குமிழிகள். அடுத்த கஷணம் மறைந்து சுவடற்றுப் போய் விடும்பவ. அவை ஒரு சின்ன ஓடையாகக் கட்ட பின் தொடரப்படும்பவதில்லை. சின்ன ஓடையாக ஒரு ரசிகர் கட்டத்ததை, சந்தையை, எவ்வளவு சிறிதானாலும், உருவாக்கிவிடவில்லை.

